

ставок, обсаджений вербами і дубами.

Хто я? Розкажіть про мене більше. (*Парк-сад на садибі Панаса Мирного*)

Учень 5. Я головний парк міста – візитна картка Полтави. Мене відкрили у 1909 році з нагоди святкування 200-річчя Полтавської битви. Я мав різні назви: Олександрівський сад, Пролетарський, Мазепний гай, Жовтневий парк.

У центрі стоїть монумент Слави. Тут завжди людно, грає музика. Навесні, влітку та восени майоріють різнобарвні квіти.

Здогадалися хто я? (*Корпусний парк*)

(*Показ наочності*)

Учень 6. Я наймолодший серед усіх парків міста і є частиною території історичного поля Полтавської битви. Розташований я поблизу селища Яківці. Мою флору складають: дуби, липи, клени, каштани, берези, багато кущів. На території знаходиться каскад ставків, уквітчаних вербами, бузком. У тіні дерев завжди відпочивають жителі Полтави.

Яка моя назва? (*Полтавський дендропарк*)

(*Використання малюнків*)

7. Фізкультхвилинка

Раз! Два! Час вставати – П'ять! Шість! Засміялись,

Будемо відпочивати. Кілька разів нахилились.

Три! Чотири! Присідаймо, Сім! Вісім! Час настав

Швидко втому проганяймо. Повернутися до справ.

8. Закріплення вивченого на уроці.

Запитання:

- Як називають люди наше місто Полтаву?
- Які парки Полтави стали називатися пам'ятками садово-паркового мистецтва?
- Як ви розумієте зміст вислову «садово-паркове мистецтво»?
- Яким пам'ятним подіям присвячена назва парків «Петровський», «Корпусний», «Перемога»?

Гра «Що де росте?»

Жолудь – на дубі в лісі;

Конвалія – в лісі, парку;

Яблуко – на яблуні в саду.

Соняшник – на городі;

Гриби – у лісі, парку;

Кавун – на полі;

Груша – в саду на дереві.

Каштан – в алеях, парках;

Берези – в скверах, гаях;

Липи – в бульварах.

Гра «3 якого дерева листочок?»

Дітям дають листочки з дерев та кущів. Вони їх уважно розглядають і називають дерево або куш, з якого листочки. Перемагає той, хто жодного разу не помилиться.

9. Інструктаж та повідомлення домашнього завдання. На кольоровому картоні, використовуючи клей ПВА, наклеїти листочки з різних дерев і створити модель свого парку – «Мій парк».

СОЦІАЛЬНА ЗНАЧИМІСТЬ СФЕРИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ

Мороз Ю.М. (м. Полтава)

Згідно теорії систем сферу фізичного виховання і спорту можна розглядати як підсистему суспільства, а також як відносно самостійну систему, яка

увібрала в себе декілька підсистем, що в свою чергу можуть бути також розглянуті та вивчені як самостійні системи. Ознаками сфери фізичного виховання і спорту як соціальної системи є такі: невід'ємність системи від загальної соціальної системи держави та суспільства; складність всієї системи та складність завдань, які вона вирішує; спрямованість її діяльності на людину, особистість якої є об'єктом впливу всієї системи в цілому та окремих її підсистем.

Відкритість системи фізичного виховання і спорту обумовлена тим, що вона існує завдяки постійному обміну із зовнішнім середовищем. На розвиток системи мають суттєвий вплив такі фактори як: тип соціальної побудови держави, рівень соціально-економічного розвитку, склад населення, його традиції, інтереси, національні особливості. Тому систему фізичного виховання і спорту слід розглядати невід'ємно від соціальної системи суспільства, частиною якої вона є.

Сфері фізичного виховання і спорту як і окремим організаціям притаманне прагнення до досягнення цілей. Саме для цього організації, які входять до складу системи, вступають між собою у взаємодію. Загальносистемні цілі формуються на рівні суспільства, на державному рівні.

До сфери фізичного виховання і спорту входить безліч компонентів (організацій). Взаємодія в системі організацій, які здійснюють фізичне виховання, набір, відбір, попередню базову та завершальну підготовку спортсменів, а також організацій, які здійснюють матеріально-технічне, науково-методичне забезпечення полягає в тому, що кожна з них вирішує свої, властиві їй завдання. Однак сукупність результатів вирішення завдань є потужним фактором розвитку цілісної системи фізичного виховання і спорту.

Сфера фізичного виховання і спорту одночасно є відносно самостійною системою, такою, яка має свої цілі, завдання, принципи функціонування у взаємодії із середовищем, що також характеризує її як цілісну систему.

Динамічність системи фізичного виховання і спорту характеризує безперервність її змін в цілому, а також змін окремих частин. Змінюються: методика, рівень спортивних результатів, інвентар, обладнання, форми організації діяльності фахівців, матеріально-фінансове забезпечення тощо. Всі ці зміни відбивають об'єктивний процес розвитку сфери фізичного виховання і спорту, що повинно враховуватися у діяльності її організацій.

Ієрархічність системи обумовлена тим, що у ній існує підпорядкованість підсистем та об'єктів, цілей, завдань. Саме ієрархічність дозволяє виділити управлінські вертикалі в середині підсистем більшості організацій.

Розглянуті особливості є найбільш загальними та фундаментальними для фізкультурно-спортивних організацій. Вони складають їх основу для спортивного менеджменту, визначають їх структуру і зміст, а також особливості механізму управління організаціями фізкультурно-спортивною спрямованістю.

Література

1. Бойделл Т. Как улучшить управление организации: пособие для руководителей / Т. Бойделл. М.: Ассіана, 1996. – 204с.
2. Жданова О. М. Управління сферою фізичного виховання і спорту / О. М. Жданова. Львів: Коло, 2009. – 224с.

ТЕОРЕТИЧЕСКОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ ВЛИЯНИЯ ТІСТ-СТРУКТУРЫ НА СПЕКТРАЛЬНЫЕ СВОЙСТВА МОЛЕКУЛЫ НИЛЬСКОГО КРАСНОГО

Ромашко Т.П. (м. Полтава)

Оптические химические сенсорные материалы находят широкое применение в качестве детекторов малых концентраций, работающих в режиме ре-